

ΜΗΝΥΜΑ & ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΥΔΔΗΣ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Α΄. ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, προεδρευομένης ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ ΟΕ΄/ 19.2.2013, ἐξελέγη εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Λύδδης ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου π. Δημήτριος.

Τό ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς 23^{ης} Φεβρουαρίου/ 8^{ης} Μαρτίου 2013, εἰς τόν Πατριαρχικόν καί μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης ἔλαβε χώραν τό Μήνυμα. Συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν μετὰ τὸν Ἑσπερινόν τὰ μέλη τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου εἰσῆλθον εἰς τό Ἱερόν Βῆμα καί ὑπέγραψαν τό Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου.

Ἐν συνεχείᾳ προσῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ὁ νεοεκλεγείς, προπορευομένων τῶν ραβδούχων καί τῶν νυμφαγωγῶν. Προσελθὼν ὁ νεοεκλεγείς ἔβαλεν «Εὐλογητόν», ἐθυμίασεν καί ἀνέπεμψε δέησιν.

Τοῦ Μηνύματος τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινωθέντος καί τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης συγκατατεθέντος καί τῆς σχετικῆς ἀκολουθίας τελεσθείσης, ἀνῆλθον πάντες ἐν συνοδείᾳ εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης προσεφώνησε τὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκ τῶν προτέρων ἀναμένοντα Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Περάναντες πρό μικροῦ τὴν τέλεσιν τοῦ Μικροῦ καί τοῦ Μεγάλου Μηνύματος ἐν τῷ Πανσέπτῳ Μοναστηριακῷ Ναῷ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, δοξολογίαν καί αἶνον ἀναπέμπω τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ ἡμῶν διὰ τὰς τοσαύτας δωρεάς καί χάριτας Αὐτοῦ καί ἐν συγκινήσει ἐκφράζω πρὸς τὴν Ὑμετέραν φιλόστοργον Πατρότητα καί τοῖς μέλεσι τῆς περὶ Ὑμᾶς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ὀλοθέρμους εὐχαριστίας διὰ τὴν τηλικαύτην προσγενομένην μοι τιμὴν, τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν τῆς Ἱερωσύνης.

Προσβλέπων εἰς τό ἀμέτρητον ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί τὴν Ὑμετέραν ἀγάπην καί ἀνεκτικότητα, ἐν ταπεινώσει βαθεῖα προσέρχομαι ἐνώπιον Ὑμῶν καί ἀφίημι ἑμαυτόν εἰς τὰς χαριτοβρύτους χεῖρας Ὑμῶν.

Προπίνω εἰς ὑγιείαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, δεόμενος τοῦ Κυρίου, ὅπως χαριτώνῃ τὴν λαμπράν Ὑμῶν Πατριαρχεῖαν ἐν ὑγιεῖᾳ ἀμφιλαφεῖ καί εἰς ἐτῶν πολλῶν περιελίξεις».

Ἀνταπαντῶν ὁ Μακαριώτατος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Λύδδης

κ. Δημήτριε,

Τό παλαίφατον ἡμῶν Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων, ἔχον ὡς ἀρωγόν τήν Γεραράν ἡμῶν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα, αἶρει ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ τόν σταυρόν τοῦ μαρτυρίου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γεύεται ἀγογγύστως τοῦ πόνου, τοῦ κόπου καὶ τῆς ὀδύνης αὐτοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τῆς Ἀναστάσεως.

Μία τοιαύτη περίοδος γεύσεως χαρᾶς ἀναστασίμου εἶναι καὶ ἡ πρόσφατος καὶ παροῦσα χρονικὴ περίοδος, κατὰ τήν ὁποίαν πραγματοποιοῦνται αἱ ψήφοις κανονικαῖς ἀποφάσεις τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν προαγωγῶν δηλονότι Ἀγιοταφίτῶν ἀδελφῶν Πατέρων, διακριθέντων ἐπὶ ἀφωσιμένη καὶ ἀκεραία προσκυνηματικῇ καὶ ἄλλῃ διακονίᾳ.

Μία τῶν προαγωγῶν τούτων τυγχάνει ἡ ἀνάδειξις τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἀρχιεπισκοπῆς Λύδδης, ἥς ψυχὴ καὶ καρδίᾳ ὁ ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς γῆς αὐτῆς τάφος τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἡ Ἀγία καὶ Ἱερά Σύνοδος ἀνέδειξε τήν ὑμετέραν θεοφιλίαν εἰς ταύτην τήν θέσιν, προσβλέψασα εἰς τήν ἐπιμελημένην καὶ ἀφωσιμένην διακονίαν αὐτῆς, ἀφ' ὧν ἡμερῶν ἐνετάγη εἰς τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα, ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτῆς εἰς τό γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῇ ἡγουμενίᾳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχαγγέλων, τῇ Προσκυνηματικῇ Ἐπιτροπῇ, καὶ ἄλλαις διακονίαις.

Ἐπὶ τῷ λίαν σημαντικῷ γεγονότι τούτῳ διὰ τήν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Θεομοῦ τῆς Ἐκκλησίας, συναντᾶται ἡ προσωπικὴ χαρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας μετὰ τῆς χαρᾶς τῆς ἀναδειξάσης αὐτήν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος κατὰ τό Μέγα Μήνυμα ἐν τῷ Πατριαρχικῷ καὶ Μοναστηριακῷ Ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ τῷ Ἱερῷ ἡμῶν ὀσπιτίῳ τούτῳ.

Εὐχαριστοῦντες, ὁθεν, ἐκ βαθέων τόν Πανάγαθον Θεόν, προσευχόμεθα ἐκ μυχίων, ὅπως τήν ἐπαύριον καταξιώσῃ ὅλους ἡμᾶς, ἵνα γευθῶμεν πεπληρωμένης τῆς χαρᾶς τῆς ἐν τῷ Πανιέρῳ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἐπισκοπικῆς χειροτονίας τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς θεοφιλίας. Γένοιτο».

—

Μετά ταῦτα ἐψάλῃ ὁ Πολυχρονισμός καὶ ὁ ἐκλεγείς προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον, τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ πάντας τοὺς τιμήσαντας αὐτόν τάς μπομπονιέρας μέ τά κουφέτα.

Β'. Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν, 24^{ης} Φεβρουαρίου/9^{ης} Μαρτίου 2013, ἔλαβε χώραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἡ εἰς Ἀρχιερέα χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου.

Ἡ χειροτονία αὕτη ἐτελέσθη εἰς τό πλαίσιον Πατριαρχικοῦ καὶ Πολυαρχιερατικοῦ Συλλειτουργίου. Προεξάρχων τοῦ Συλλειτουργίου τούτου ἦτο ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν

καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοί δέ Αὐτοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἥτοι οἱ Ἱερώτατοι Μητροπολίται Ναζαρέτ κ. Κυριακός, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, Βόστρων κ. Τιμόθεος, Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Γεράσων κ. Θεοφάνης, Ἀβήλων κ. Δωρόθεος, Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, Θαβωρίου κ. Μεθόδιος, Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος καί Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος καί Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι καί Ἱεροδιάκονοι.

Ἡ χειροτονία ἐτελέσθη κατὰ τήν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τήν ὁποίαν ὁ χειροτονούμενος Ἀρχιερεὺς ἐδήλωσε τήν πίστιν, τήν προσήλωσιν καί ἀφοσίωσιν αὐτοῦ εἰς τὰ δόγματα καί τήν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἥτοι εἰς τό ἀγέννητον καί ἄναρχον τοῦ Πατρός, τό γεννητόν τοῦ Υἱοῦ ἐκ τοῦ Πατρός ἀχρόνως καί τό ἐκπορευτόν ἐκ τοῦ Πατρός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί εἰς τήν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἐνός προσώπου ἐν δύο φύσεσι τῇ θεῖα καί τῇ ἀνθρωπίνῃ καί εἰς τὰ ἀδιάβλητα πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἷον πεῖναν, δίψαν, θάνατον σαρκί καί εἰς τὰς Ἁγίας Εἰκόνας ὡς ἀντίτυπα τῶν πρωτοτύπων.

Τούτων δηλωθέντων ἐν τῷ Ὁρθῷ, ἤρξατο ἡ θεία Λειτουργία . Μετά τήν Πατριαρχικὴν φήμην, προσηνέχθη ὁ χειροτονούμενος πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης, ὁπότε καί ἔλαβε χώραν ἡ προσφώνησις πρὸς αὐτόν τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«*Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἀρχιεπίσκοπε Λύδδης*

κ. Δημήτριε,

Ἡ ἡμέρα καί ὥρα αὕτη τῆς χειροτονίας τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας εἰς Ἀρχιερέα καί δὴ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Λύδδης, ἧς πολιοῦχος ὁ Ἅγιος ἔνδοξος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ὁ Τροπαιοφόρος, τυγχάνει ἀναμφισβητήτως ἡ ἱερωτέρα καί συγκινητικωτέρα τῆς ζωῆς σου.

Κατὰ τήν ἡμέραν ταύτην καλεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, νά ἐγκατασταθῇς εἰς τό ὕψιστον ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης, νά εἰσέλθῃς εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ θυσιαστηρίου καί νά θεωρῇς αὐτοπεῖ τό πρόσωπον τῆς Ἁγίας Ἀναφοῶς.

Τό μυστήριον τοῦτο τῆς ἀρχιερατικῆς μυσήσεως καί ἐγκαταστάσεώς σου διὰ τῶν χειρῶν τῆς Μετριότητος Ἡμῶν καί τῶν τιμίων ἀρχιερατικῶν μελῶν τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου ἔχει καί τήν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ σημασίαν, καθ' ὅτι τελεσιουργεῖται εἰς τόν χῶρον ἀναμέσον τοῦ τόπου τῆς σταυρικῆς καί λυτρωτικῆς ὑπέρ ἡμῶν θυσίας καί τῆς εἰς ἄδου καθόδου καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Σιωνῖτις Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔχουσα τήν ἀνάθεσιν ὑπὸ τοῦ Κυρίου καί τοῦ πρώτου ἐπισκόπου αὐτῆς ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου τῆς διακονίας καί τῆς φρουρήσεως τῶν Ἁγίων Τόπων τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Χριστοῦ ἐμφανείας, ἐμπιστεύεται σήμερον εἰς τήν ὑμετέραν θεοφιλίαν τήν περίοπτον αὐτὴν θέσιν, ἔχουσα χρηστάς τὰς ἐλπίδας πρὸς τό μέλλον, κρίνουσα ἀπὸ τῆς ἄχρι τοῦδε διακονίας αὐτῆς.

Ἀπὸ τοῦ γεγονότος δηλονότι ὅτι ἡ ὑμετέρα θεοφιλία λαβοῦσα εὐλογίαν ἐκ τοῦ

Ἀγιωνύμου Ὁρους, οὗ προστάτις ἡ Ὑπεραγία Δέσποινα Θεοτόκος, καί ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς μετανοίας αὐτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης, ἔνθα ἡγούμενος διετέλεσε ὁ μακαριστός ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας π. Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης, ἐνετάχθη εἰς τὴν Γεραράν ἡμῶν Ἀγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα.

Τὴν Ἀδελφότητα ταύτην διηκόνησας ἔκτοτε μετ' ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρνήσεως, ἐν ὑπακοῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τῶν ἀνατιθεμένων καθηκόντων σου, τῆς διακονίας ἐν τῇ Ἀρχιγραμματείᾳ, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ ἐφημερίου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγάλης Παναγίας, τῆς Ἡγουμενείας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων καὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν εἰς Συνέδρια ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ καταπολεμήσεως τῶν αἱρέσεων.

Εὐγνωμονῶν, ὅθεν, τὸν Πανάγαθον θεόν, τὸν ἐπιδαψιλεύσαντα τὰς πλουσίας Αὐτοῦ δωρεάς πρὸς τὴν σὴν θεοφιλίαν, πρόσελθε θαρρῶν ἐπὶ τῷ ἐλέει καὶ τῇ εὐσπλαχνίᾳ Αὐτοῦ ἐν ταπεινώσει ψυχῆς καὶ προσευχῇ διακαεῖ, ἵνα δεχθῇς τὴν ἀρχιερατικὴν χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος καὶ καταστῇς ποιμὴν ἄξιος τῆς λογικῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, καρποφορῶν εἰς τὸν ἀμπελῶνα Αὐτοῦ, διδάσκων τοὺς πιστοὺς ἐν λόγῳ πραότητος καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ παράγγελμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «δεῖ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον... ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὁσίον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατός ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν», (Τίτ. 1, 7-9), ἀναδεικνύμενος οὕτως ἀντάξιος διάδοχος τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων καὶ δὴ τῶν Ἀγιοταφιτῶν, ἡ Ἀδελφότης τῶν ὁποίων ἐτίμησέ σε, ἐγαλούχησε καὶ ἀνέδειξε.

Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον!»

καὶ ἡ ἀντιφώνησις τοῦ ἐψηφισμένου ἔχουσα ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

«Τί τοῦτο τό περί ἐμέ γέγονεν μυστήριον;

Μετά πολλῆς ταπεινώσεως ἐρανίζομαι τὴν ἀποτύπωσιν ταύτην τοῦ ἱεροῦ ὑμνωδοῦ, εἰς τὴν προσπάθειάν μου, νά κατανοήσω μέ τὰς πενιχράς μου πνευματικὰς δυνάμεις, τό σχέδιον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Ἡ ἐφαρμογὴ τούτου ἀνάγεται παιδιόθεν, ὅτε οἱ ἀπλοὶ γονεῖς μου, οἱ ὅποιοι μετ' ἰδιαιτέρας συγκινήσεως παρίστανται τάνυν ὧδε, ὁμοῦ μετά τοῦ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ μου καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ, παρέδιδαν διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν εἰς ἡμᾶς, τὰ τέκνα αὐτῶν, μαθήματα ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης, ἐργατικότητος καὶ ἀλληλοπεριχωρήσεως.

Μετ' οὐ πολλά ἔτη, ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Κυρίου διὰ τῆς ἐνσκηψάσης πρὸς με σοβαρᾶς ἀσθενείας, ἐξ ἧς ὁ Κύριος μέ ἐξήγαγεν ὑγιῆ.

Ἀργότερον ἢ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Μαντζαρίδη ἀνατεθεισά μοι ἐμπειρική ἐργασία εἰς τό Ἅγιον Ὅρος, ἐγένετο ἡ αἰτία τῆς γνωριμίας μου μετά τοῦ πολιοῦ καὶ σεβαστοῦ Γέροντος Γερασίμου τοῦ Μικραγιαννανίτου καὶ δι' αὐτοῦ μετά τοῦ μοναχισμοῦ.

Μετά ἑξαετίαν, μία τυχαία ἄφιξις μου μετά μελῶν τῆς συνοδείας εἰς Ἱεροσόλυμα,

ἀπέφερε τήν πρώτην γνωριμίαν μου μετά τῶν Ἀγίων Τόπων, καί τόν δι' ὀλίγον συναγελασμόν μου μετά τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων. Πρότασις ἀβροφροσύνης τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου Ὑμῶν, Μακαριώτατε, Πατριάρχου Διοδώρου, διά νά ἐπιτρέψη ὁ γέρων Γεράσιμος τήν ἐπ' ὀλίγον παραμονήν μου εἰς Ἱεροσόλυμα, πρὸς συνεπικουρίαν εἰς τό Ἀγιοταφιτικόν ἔργον, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τήν, τῇ εὐλογίᾳ αὐτοῦ, ἔνταξίν μου εἰς τήν χορείαν τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων καί τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς τό ὁποῖον διακονῶ, θείᾳ χάριτι, ἐπί εἰκοσιεπταετίαν.

Εἰλικρινῶς, Μακαριώτατε, δέν δύναμαι νά κατανοήσω τήν σύλληψιν καί ἐφαρμογήν τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ δι' ἐμέ. Ἀπλῶς ἐν τῇ ἀγνοίᾳ μου, ἐκὼν ἀποδέχομαι καί κατακολουθῶ τοῦτο.

Δέν εὐρίσκονται λέξεις κατάλληλοι, διά νά περιγράψουν τά ποικίλα συναισθήματα, τά κατακλύζοντα τήν καρδίαν μου κατά τήν στιγμὴν ταύτην.

Ἀτενίζω ἐνέος τόν Φρικτόν Γολγοθᾶ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «ἤπλωσε τὰς παλάμας» διά τήν σωτηρίαν πάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Μέ τούς νοητούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας, δυνάμεθα καί σήμερον νά ἴδωμεν τό θαυμαστόν τοῦτο γεγονός, καθότι ἡ προστασία τοῦ Ἱερωτέρου Συμβόλου τῆς Χριστιανωσύνης εἶναι αἰσθητή πρὸς πάντας τούς πιστοὺς κατοίκους τῶν Ἱεροσολύμων, οὐχὶ μόνον ἐνισχύοντος ἡμᾶς, ἀλλὰ καί τηροῦντος ἡμᾶς, κατά τά ἀδιάφυστα λόγια τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὡς ἀκάκου ἀμνοῦ τυθέντος ἰδρυτοῦ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως.

Ἡ αἴσθησις αὕτη κατά τὰς ἡμέρας ἡμῶν εἶναι πλέον ζωηρά, ὅτε τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον καί ἐν γένει ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία βάλλεται πανταχόθεν καί ὑπὸ πολλῶν, ἐν τῇ γενικευμένῃ ιδέᾳ τῆς παγκοσμιοποιήσεως, καθότι ἡ ὑπαρξὶς καί μόνον ταύτης ἀποτελεῖ τροχοπέδην εἰς τήν ἐφαρμογήν τῶν κρυφίων καί λίαν ἐπικινδύνων σχεδίων αὐτῆς.

Οὐ φοβούμεθα ὅμως, οὔδε φοβηθησόμεθα εἰς τόν αἰῶνα, ὡς ἀπολαβόντες τῆς υἱοθεσίας τοῦ Θεοῦ καί τῆς χάριτος Αὐτοῦ. Προσκυνοῦμεν τόν ἔμπροσθεν ἡμῶν κείμενον Κενόν Τάφον τοῦ Κυρίου καί λαμβάνομεν δύναμιν ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Διακονοῦντες δέ τά Πανάγια Σκηνώματα, ἀπολαμβάνομεν τῆς ἰδιαιτέρας προστασίας καί τῆς εὐλογίας αὐτῶν, κορωνίς τῶν ὁποίων τυγχάνει ὁ σωτηριώδης ἐν Χριστῷ βίος ἐπὶ τῆς γῆς καί ἡ ἀτελεύτητος ἐν οὐρανοῖς συμβασιλεία ἡμῶν μετά τοῦ Δημιουργοῦ πάσης τῆς κτίσεως.

Κατά τήν εὐσημον ταύτην ὥραν, ἐπιτρέψατέ μοι, Μακαριώτατε, νά ἀναφερθῶ εὐγνωμόνως πρὸς τούς ὑπερήλικας γονεῖς μου καί τόν κατά σάρκα ἀδελφόν μου μετά τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καί τούς προσφιλεῖς μοι φίλους καί συγγενεῖς.

Ἡ εὐγνωμοσύνη μου μεγάλη καί πρὸς τόν μακαριστόν Πρωτοπρεσβύτερον Φραγκῖσκον Βαμβακάρην, ὁ ὁποῖος ὁμοῦ μετά τοῦ μακαριστοῦ π. Κωνσταντίνου Παπακώστα ἐγαλούχησε πάντας τούς ἐνορίτας τῆς Ἀγίας Μαρίνης εἰς τά νάματα τῆς πίστεως, τῆς ἀνιδιοτελείας καί τῆς ἀγωνιστικότητος.

Ἡ σκέψις μου καί πρὸς τόν μακαριστόν Γέροντα μοναχόν Γεράσιμον Μικραγιαννανίτην, ὁ ὁποῖος ἐπαίδευσεν ἐμέ καί τούς παραδελφούς μου εἰς τήν

Σκήτην τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης, εἰς τόν μοναχισμόν, ἡ πεμπτουσία τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἀδιάκριτος ὑπακοή.

Μέ ἰδιαίτερα συναισθήματα ἀναμιμνήσκομαι τήν μεγάλην μορφήν τοῦ προκατόχου Ὑμῶν, μακαριστοῦ Πατριάρχου κυροῦ Διοδώρου καί εὐχαριστίας ἐκ μυχίων ἀναφέρω πρὸς πάντας τοὺς Ἀγιοταφίτας ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι μέ ἐστήριξαν διὰ τῆς ἀγάπης αὐτῶν, ἀπό πρώτης στιγμῆς.

Ἐν κατακλείδι, δεχθῆτε Μακαριώτατε, ὁμοῦ μετὰ τῶν ὁλοκαρδίων εὐχαριστιῶν μου, διὰ τήν ἀγάπην καί τήν ἐμπιστοσύνην, διὰ τῶν ὁποίων μέ περιβάλλετε καί τήν ἀφοσίωσίν μου πρὸς τό πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας φιλοστοργοῦ Πατρότητος, ἡ ὁποία οἰακοστρόφως πηδαλιουχεῖ τήν νοητήν Ὀλκάδα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων εἰς εὐδίους λιμένας. Ἐν τῷ Ὑμετέρῳ προσώπῳ αἱ εὐχαριστίαι μου προσηκόντως ἀποδίδονται καί πρὸς τά τίμια μέλη τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, διὰ τήν προσγενομένην μοι τιμήν.

Καί νῦν, Μακαριώτατε, κλίνων γόνυ σώματός τε καί πνεύματος, ἐν βαθείᾳ ἐπιγνώσει τῆς ἀναξιότητος μου, παραδίδωμι ἐμαυτόν εἰς τάς Πατρικᾶς Ὑμῶν χεῖρας, ἵνα δι' αὐτῶν τελεσθῇ ἡ προσωπική μου Πεντηκοστή».

Εὐθύς ἀμέσως ἐψάλη τό «Ἡσαΐα χόρευε...» καί τά λοιπά τροπάρια καί ἐπηκολούθησεν ἡ ἐπίθεσις τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν συλλειτουργούντων Αὐτῷ ἐπὶ τήν κεφαλὴν τοῦ χειροτονουμένου, ἐγγίζοντος τήν Ἀγίαν Τράπεζαν μετὰ τῶν δύο χειρῶν αὐτοῦ καί ἡ ἐπὶ κλησις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος... «Ἡ Θεία Χάρις...» καί τό «ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος» ἐν τῇ ἐνδύσει τοῦ ἀρχιερατικοῦ σάκου, τοῦ ὠμοφορίου τῆς μίτρας καί τῶν λοιπῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων.

Μετά τό «αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου» καί τό «Τίς θεός μέγας», ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης ἐσυνεχίσθη ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί προηγουμένου τοῦ χειροτονηθέντος τῶν συλλειτουργούντων Ἀρχιερέων.

Πρὸ τῆς θείας Ἀπολύσεως ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε τῷ χειροτονηθέντι τήν ἀρχιερατικὴν ράβδον λέγων: «λάβε τήν ράβδον ταύτην...» .

Μετά τήν ἀπόλυσιν ὁ χειροτονηθεὶς Ἀρχιερεὺς διένειμε τό ἀντίδωρον εἰς τοὺς πιστούς, εὐλογῶν αὐτούς.

Μετά ταῦτα, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης προσεφώνησεν εὐχαριστῶν τόν Μακαριώτατον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Μόλις πρό μικροῦ βιώσας τό μυστήριον τῆς Πεντηκοστῆς, διὰ τῆς διὰ τῶν ἀξίων χειρῶν Ὑμῶν ἐπικαλύψεως τῆς ἀδυναμίας καί ἐλαχιστότητός μου, τῇ καταβάσει καί ἐπινεύσει τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἐπιτρέψατέ μοι νά ἐπαναλάβω τάς ὁλοθύμους εὐχαριστίας μου πρὸς τήν Ὑμετέραν φιλόστοργον Πατρότητα, τήν περί Ὑμᾶς Ἀγίαν καί Ἱερὰ Σύνοδον, πάντας τοὺς Ἀγιοταφίτας πατέρας, διὰ τήν ἀγάπην, δι' ἧς μέ περιβάλλετε.

Εὐχαριστῶ καί πάντας τοὺς προσελθόντας καί συμμετασχόντας εἰς τὴν ἐόρτιον χαρμονὴν ταύτην καί ταπεινῶς δέομαι τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐνισχύῃ πάντας ἡμᾶς ἐν ὑγιείᾳ τῇ κατ' ἄμφω.

Ὑψώνω τό ποτήριον εὐγνωμόνως καί ἀναφωνῶ: Θεοφίλου τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἔτη ὅ,τι πλεῖστα καί ὄλβια».

ὁ δέ Μακαριώτατος ηὐχήθη, ὅπως ἢ τά ἔτη αὐτοῦ πολλά ὥς ηὐχήθησαν καί οἱ συλλειτουργοί καί οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καί Πατέρες, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου, οἱ συνεργάται αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Παλαιστίνην κ. Ἀντώνης Σαμούτης καί πάντες οἱ τιμήσαντες αὐτόν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν.

Ἡ ἀκολουθία μετεδόθη ζωντανά ἐκ τοῦ Δικτυακοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Πατριαρχείου, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://jerusalem-patriarchate.info/2012/12/26/7446/>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/7HyU03jcahU>

ngg_shortcode_0_placeholder